

Димчо Дебелянов

Сиротна песен

Ако загина на война,
жал никого не ще попари –
изгубих майка, а жена
не найдох, нямам и другари.

Ала сърце ми не скърби –
приневолен живя сирака
и за утеха, може би,
смъртта в победа ще дочака.

Познавам своя път нерад,
богатствата ми са у мене,
че аз съм с горести богат
и с радости несподелени.

Ще си отида от света –
тъй както съм дошъл бездомен,
спокоен като песента,
навяваща ненужен спомен.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Силвия Гогова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6184>]